

Disney

Anna & Elsa

Jääpalatsin yllätys

TAMMI

Kirjoittanut
Erica David

Alkuteos *Anna & Elsa, Return to the Ice Palace*

Copyright © 2016, 2023 Disney Enterprises, Inc. All rights reserved.

Teksti Erica David

Kuvitus Bill Robinson, Manuela Razzi, Francesco Legramandi

ja Gabriella Matta

Suomennos Jenni Rapelo

Suomenkielinen laitos: Tammi, 2023

Tammi on osa Werner Söderström Osakeyhtiötä.

ISBN: 978-952-04-4818-9

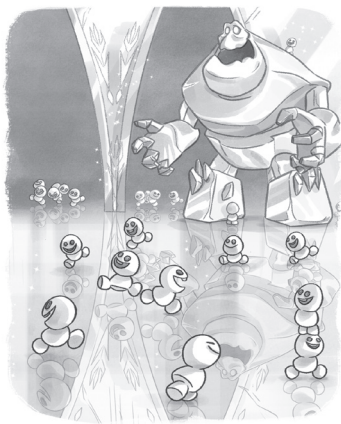
Painettu EU:ssa

Disney

Anna & Elsa

Jääpalatsin yllätys

TAMMI

HELSINKI

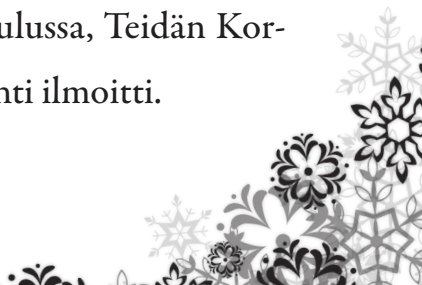

Luku 1

Elsa kurkisti alas linnanpihalle. Itäisen tornin huipulta saattoi nähdä kaikkialle – ja myös kuulla kaiken vasaroiden nakutuksesta sahojen suhinaan.

Elsa astui kapealle kulkuväylälle linnanmuurin huipulla. Ystävällisesti hymyilevä mies lähestyi häntä muurauslasta kädessään.

”Työt etenevät aikataulussa, Teidän Korkeutenne”, linnan arkkitehti ilmoitti.

”Kiitos tiedosta, Franz”, Elsa vastasi. Oli varhainen kevät, ja korjaustyöt olivat alkaneet Arendelin linnassa. Talvi oli vaatinut veronsa: linnan kiviseinät halkeilivat, sepeli varisi katosta ja rikkinäiset aidat makasivat kaatuneina tallin pihassa. Näköalapaikaltaan Elsa saattoi erottaa alhaalla hyörivät kauppiaat ja rakentajat, jotka parveilivat pihakivetyksellä kuin mehiläiset.

Kulkuväylän päässä oleva ovi aukeni. Anna astui ulos ja kiirehti siskonsa luo.

”Miten sujuu?” Anna kysyi ja osoitti rakentajia. ”Onko kaikki valmista ennen kuin Vakrettan suurlähettiläät saapuvat?”

”Siltä vaikuttaa”, Elsa vastasi.

”Muistutatko vielä, miksi *he* tekevät työn sen sijaan, että sinä korjaisit palatsin jäisillä

taikavoimillasi?” Anna pyysi ja pyöritteli sormiaan ilmassa samaan tapaan kuin Elsa taikoessaan.

”Koska linna on alun perin tehty kivistä eikä jäädä”, Elsa selitti.

”Mutta pidän lisäämistäsi jäisistä yksityiskohdista”, Anna sanoi.

”Eihän niissä mitään vikaa olekaan”, Elsa myötäili. ”Mutta kivi on perinteikkäämpi vaihtoehto. Joskus on mukavampi pysytellä alkuperäisessä.”

Anna nyökkäsi. ”Ymmärrän, mitä tarkoitat”, hän sanoi. ”Ei siitäkään ole haittaa, että rakentajille riittää hommia.”

”Juuri niin”, Elsa vastasi.

Anna vilkaisi siskoaan vieikkaasti. ”Olet sangen nokkela kuningatar.”

”Kiitos”, Elsa vastasi. ”Se on sukuvika.”

Anna hymyili. Hän oli juuri aikeissa palata linnaan, kun Olaf hypähteli näkösalle.

”Eikö olekin mahtavaa?” lumiukko kysyi innoissaan. ”Kaikki nämä ihmiset tekemässä korjaustöitä!”

”Olaf, onko tuo vasara?” Anna tiedusteli.

Ylpeydestä säteilevä Olaf kohotti pikkuista vasaraa kädessään.

”Kyllä vain. Yksi kivenhakkaajista antoi sen minulle”, lumiukko selitti. ”Hän sanoi, että minulla on korjaajan sydän.”

”Siitä en tiedä, mutta ainakin sinulla on sydän paikoillaan”, Elsa hymähti.

”Tiedän jo, mitä aion korjata!” Olaf hihkaisi.

Anna ja Elsa vaihtoivat huolestuneen kat-

seen. Heidän tietääkseen Olaf ei osannut korjata mitään.

”Mitä olet suunnitellut?” Elsa kysyi.

”Mukavaa, että kysyit”, Olaf vastasi iloisesti. ”Olen tehnyt listan.” Lumiukko näytti pitkää paperikääröä, johon oli listattu erinäisiä

asioita, jotka kaipasivat korjausta. ”Ensimmäiseksi me korjaamme linnan portaikon.”

”Me?” Anna kysyi ja kohotti kulmiaan. ”Luulin, että korjaustyöt olivat sinun heiniäsi.”

”Niin onkin”, Olaf totesi heleästi. ”Mutta yhteistyöllä ne sujuvat jouhevammin.”

”Taidat olla oikeassa”, Elsa tuumi ja hymyili. ”Mutta jotain uupuu vielä.”

”Mitä niin?” Olaf ihmetteli.

”Työkalut. Tarvitsemme työkaluja”, Elsa vastasi ja iski silmää.

Anna, Elsa ja Olaf seisoivat portaikon juurella. Leveät askelmat kaartuivat ensimmäisestä ker-

roksesta toiseen. Kaareva porraskaide säihkyi kuin se olisi vasta kiillotettu.

”Minusta täällä näyttää ihan hyvältä”, Anna tuumi. ”Mitä korjattavaa portaissa muka on?”

”Ei portaissa olekaan, mutta katsopa mattoa”, Elsa sanoi huomattuaan ongelman. Hän osoitti portaikon eteen asetettua pitkää mattoa. Se näytti yhtä vanhalta kuin linnakin. Yksi kulmista oli purkautunut, joten maton reuna oli alkanut rullautua ylös. ”Joku saattaa vielä kompastua siihen.”

”Kas, enpä ollutkaan huomannut tuota”, Anna sanoi.

”Et tietenkään”, Elsa kiusoitteli leikkisästi. ”Siihen voi kompastua vain, jos kävelee portaita alas, etkä sinä koskaan tee niin.”

Olaf näytti hämmentyneeltä. ”Miten sitten pääset aamupalalle, Anna?” hän kysyi. Lumiukko pohti hetken. ”Nyt keksin! Taian avulla!”

”Ei, Olaf. Minulla ei ole taikavoimia”, Anna vastasi. ”Mutta osaan jotain muuta.”

Anna kapusi portaat ylös toiseen kerrokseen. Perillä hän huiskutti Olafille. ”Oletko valmis?” hän kysyi.

”Valmiina ollaan!” lumiukko hihkaisi.

Anna nosti helmojaan ja kiipesi kaiteelle. Laskettuaan kolmeen hän työnsi vauhtia ja liukui kaidetta alas. Portaikon juurella hän hyppäsi rispaantuneen matonreunan yli.

”Vau!” Olaf henkäisi. ”Näyttipä hauskalta. Saanko minäkin kokeilla?”

”Mennään yhdessä”, Anna ehdotti.

Seuraavien viiden minuutin ajan Anna ja Olaf juoksivat portaita ylös ja liukuivat kaidetta alas nauraa kihertäen.

”Tule sinäkin, Elsa!” Olaf pyysi tömäh-täessään lattialle.

”Meidänhän piti korjata matto”, Elsa muistutti.

”Ai niin”, Olaf hihkaisi.

Anna polvistui tutkimaan mattoa lähempää.

”Mitä meidän pitäisi tehdä?” Olaf kysyi ja painoi kädet lumisille lanteilleen.

”Ehkä Elsa voisi jäädyttää sen sileäksi”, Anna ehdotti. ”Silloin matto ei purkautuisi tai rullautuisi enempää.” Hän kääntyi siskonsa puoleen. ”Mutta et ehkä tahdo käyttää taikavoimiasi korjaustöissä.”

”No... voimmehan me kokeilla”, Elsa myöntyi. Hän kohotti kätensä, pyöräytti sormiaan ilmassa ja ohjasi pikkuiset jääkristallit kohti mattoa. Hetkessä matto oli muuttunut sileäksi jäälaataksi.

”Korjattu!” Olaf totesi tyytyväisenä.

”Ehkä meidän kannattaisi testata sitä varmuuden vuoksi”, Anna ehdotti.

”Hyvä idea”, Olaf myötäili. Hän hyppi portaat ylös ja laskeutui hitaasti takaisin alas. Mutta heti kun Olaf astui matolle, hänen jalkansa lipesivät.

”HUIIIII!” Olaf huudahti, kun hän kaatui ja luiskahti maton yli.

Anna ja Elsa riensivät auttamaan ystävänsä.

”Oletko kunnossa, Olaf?” Elsa kysyi.

”Olen”, lumiukko vastasi virnistäen. ”Ehkä jää ei ollut paras ratkaisu.”

Elsa nyökkäsi. ”Jää tuppaa olemaan liukasta”, hän tuumi.

”Sanopa muuta!” Olaf naurahti.

Anna ja Elsa päättivät, että oli parasta viedä matto ulos sulamaan. He nostivat sen varovasti ylös ja kantoivat linnanpihalle Olafin avustuksella. Ystävykset laskivat jäisen maton pihakiveykselle ja pyysivät erästä kauppiasta solmimaan purkautuneet langanpäät, jähkä jää olisi sulanut.

”Ensimmäinen korjaustyömme ei sujunut kovin mallikkaasti”, Anna totesi.

”Linnassa on vielä paljon korjattavaa”, Olaf ilmoitti ja silmäili listaansa. ”Ahaa! Seuraava etappimme on kirjasto.”

Elsa vilkaisi Annaa. Anna kohautti olkiaan.
*Mitähän korjattavaa Olaf oli mahtanut kirjasto-
sta löytää?* he pohtivat. Epäilyksistään huolimatta he seurasivat lumiukkoa, joka hyppeli
iloisesti takaisin sisälle linnaan.

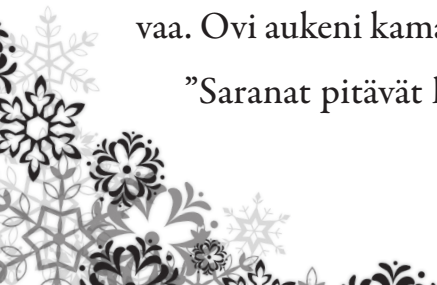
Luku 2

Anna, Elsa ja Olaf katselivat kahta suurta tammiovea, jotka johtivat linnan kirjastoon. Ne olivat tiukasti säpissä ja niiden kiiltävät messinkikahvat välkehtivät käytävän valossa. Ovien toisella puolella oli täysin hiljaista.

”Mikä täällä on vialla, Olaf?” Anna kysyi.

Olaf ei vastannut, vaan käänsi toista kahvaa. Ovi aukeni kamalasti valittaen.

”Saranat pitävät kovaa ääntä”, Elsa totesi.

”Se häiritsee kaikkia, jotka haluavat lukea rauhassa, erityisesti tulevia vieraitamme Vakrettasta.”

”Juuri niin. Ja kirjastossahan kuuluisi olla täysin hiljaista”, Olaf huomautti.

Anna avasi toisen oven. SKVIIK! Ääni oli miltei melodinen. Olafkin huomasi sen ja siirsi omaa oveaan hitusen. Lyhyempi narahdus seurasi Annan aiheuttamaa pitkää vikinää. Anna ja Olaf liikuttelivat oviaan lisää, ja ne nitisivät vinkuvan sinfonian.

Skvii skvii skvii skvii skviik!

Skviik SKVIIK!

Skviik SKVIIK!

Skvii skvii skvii skvii skviik!

Skviik SKVIIK!

Skviik SKVIIK!

Disney FROZEN

Jääpalatsin lumoa viileiden viipottajien seurassa!

Arendeliin on saapumassa kunnianarvoisia vieraita kaukaisesta kuningaskunnasta, ja Anna, Elsa ja Olaf haluavat auttaa valmisteluissa. Kaikki ei suju suunnitelmien mukaan, vaan vastaanotto päädytään siirtämään kaukaiseen jääpalatsiin.

Luvassa on upea elämys, kunhan vain vilkkaat pikku lumilapset eivät aiheuttaisi kaikkien aikojen kaaosta.

Helppolukuinen romaani on täynnä hyviä tekoja ja satumaista taikaa!

